

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I ACa 1002/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Boniecki
Protokolant:	sekretarz sądowy Iwona Mrazek

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2022 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) w L.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 22 lipca 2020 r. sygn. akt I C 1453/19

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Marek Boniecki

Sygn. akt I ACa 1002/20

Uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z 14 stycznia 2022 r.

Wyrokiem z 22 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w Krakowie: I. zasądził od pozwanego M. S. (1) na rzecz strony powodowej Banku (...) w L. kwotę 210.685,64 zł z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie wyższymi niż odsetki maksymalne od kwoty 163.200,89 zł od 30 lipca 2019 r. do dnia zapłaty - z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do nieruchomości obciążonej hipoteką umowną objętej księgą wieczystą nr (...) i z zastrzeżeniem, że pozwany winien dokonać zapłaty solidarnie ze zobowiązaniem M. S. (2), co do której zapadł prawomocny wyrok z 22 maja 2018 r. wydany przez Sąd Okręgowy w K., sygn. akt(...) II. oddalił powództwo w dalej

idącej części; III. zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 9.920,70 zł tytułem zwrotu części opłaty sądowej od pozwu; IV. zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sąd pierwszej instancji ustalił stan faktyczny szczegółowo zaprezentowany w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k. 210-211), który Sąd Apelacyjny przyjął za własny.

W ustalonym przez siebie stanie faktycznym Sąd Okręgowy przyjął, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części, albowiem pozwany ponosi odpowiedzialność wobec powoda jako dłużnik rzeczowy.

Wyrok powyższy w zakresie pkt. I, w części w jakiej nie rozłożono zasądzonej od pozwanego na rzecz powoda należności na raty, zaskarżył apelacją pozwany, wnosząc o zmianę orzeczenia poprzez rozłożenie zasądzonej kwoty w wysokości 210.685,64 zł na raty, płatne co miesiąc w wysokości 200 zł, bądź w inny sposób, w zależności od uznania Sądu.

Apelujący zarzucił naruszenie art. 320 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie przez Sąd z urzędu, w sytuacji kiedy spełniona została przesłanka „szczególnie uzasadnionego przypadku”, uzasadniająca zastosowanie tego przepisu.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo, z poszanowaniem reguł wyrażonych w przepisie art. 233 §1 k.p.c. ustalił stan faktyczny sprawy, co sprawiło, że Sąd Apelacyjny przyjął go za własny.

Przedmiotem apelacji stała się wyłącznie kwestia zaniechania przez Sąd Okręgowy zastosowania z urzędu art. 320 k.p.c.

Jakkolwiek sytuacja materialna pozwanego jest w istocie trudna, to sama ta przesłanka nie jest wystarczająca do zastosowania art. 320 k.p.c. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty uznać należy za celowe wyłącznie wtedy, gdy istnieją podstawy do stwierdzenia, że dłużnik będzie w stanie swoje zmodyfikowane w ten sposób zobowiązanie spełnić. Pozostaje to m.in. w związku z faktem, że skorzystanie przez sąd z art. 320 k.p.c. wiąże się z pozbawieniem wierzyciela odsetek od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 5 lipca 2019 r.,

I ACa 964/18). W rozpoznawanej sprawie już z samych twierdzeń powoda zawartych w apelacji oraz z treści złożonego oświadczenia o stanie majątkowym wynika, że skarżący nie ma żadnego stałego źródła dochodu, utrzymuje się z prac dorywczych, a nadto z jego majątku prowadzona jest egzekucja w szeregu postępowań egzekucyjnych. Trudno w takich okolicznościach przyjąć, że pozwany będzie w stanie spełniać świadczenie względem powoda po rozłożeniu na raty. Sama wysokość rat nie może w zbyt dużym stopniu ograniczać praw wierzyciela, z uwagi na wskazane wyżej ograniczenia w naliczaniu odsetek. Nie do zaakceptowania z tego względu jest także sposób rozłożenia na raty zaproponowany w apelacji.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Za podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, które po stronie powoda ograniczyły się do wynagrodzenia radcy prawnego przyjęto art. 98 §1 k.p.c. w zw.

z art. 391 §1 k.p.c. oraz §2 pkt 3 w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

SSA Marek Boniecki